

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe literă mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Iulie v. 1888

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungirea localității unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășuile, în cari li s'a trimis dijarul până acuma.Administrațiunea dijarului
„Tribuna“.

Sibiu, 27 Iunie st. v.

Că împăratul Germaniei se va duce la Petersburg nu se mai îndoesece nimenia. „Köln. Ztg.“ fixează termenul plecării pe la mijlocul lunii curente, îndată după expirarea perioadei prime de jale și după prânțul ce împăratul Wilhelm s'a hotărât a-l da reprezentanților puterilor streine.

Diarele maghiare sunt din cauza aceasta foarte neliniștite.

Înzadar se silesc unele, mai cu seamă oficiasele, ear' dintre neoficioase acelea, care spriginesc de „bună voce“ guvernul unguresc, a-și ascunde neliniștea. Limbajul, ori-cât de prefăcut, tot se cunoaște. Este ca și al individului, care dă se surdă, se ridă chiar cu hohot, dar' surisul pare că îi strîmbă buzele și îi lasă ochii lipsiți de vâpăea veseliei.

Se avântă „Nemzet“ și celelalte diare de o categorie cu dînsul se facă lume, a crede, că călătoria nu va avea decât rezultate bune în toate părțile. Tot dintr'insele însă bănuiesc de altă parte, motivele întîlnirii împăraților și, ca-și-cum altele ar voi să-și

mângăie publicul, susțin, că întîlnirea nu este decât un act de curtenire.

După forma ce o primesc scirea despre călătoria împăratului Wilhelm în timpul din urmă, nu mai poate fi vorba, că împăratul Germaniei ar merge la Petersburg simplu numai pentru a împlini o formalitate de etichetă. În împregiurările de față o astfel de formalitate și pentru un împărat ca al Germaniei ar fi un lux prea mare.

Deci noi ne alăturăm pe partea acelor, care consideră călătoria împăratului Germaniei de un act de o importanță mare politică și care dic, că scopul ei este, ca încordarea, care din an în an impune sarcini tot mai grele popoarelor europene, să înceteze fără a se mai vîrsa și sânge.

Care va să dică, împăratul cel june al Germaniei, prin călătoria sa la Petersburg ar aduce popoarelor europene și omenimii un serviciu de cel mai mare preț, așa dicînd neprețuit.

Popoarele europene și aprețuesc călătoria împăratului german după adevărata ei importanță. Bursele, care sunt barometrul situațiilor politice, au și salutat scirea despre călătorie cu suirea valorilor.

Neliniștea diarelor maghiare nu ar avea loc din cauza călătoriei împărațesci decât din temerea, că scopul călătoriei nu s'ar pute ajunge.

Adevărat, că acesta ar fi un motiv plausibil pentru a fi neliniștit. Ni se pare însă, că motivul este prea de tot anticipat.

Călătoria și scopul călătoriei împărațesci la Petersburg nu poate fi cauza neliniștei diarelor maghiare. Pentru cea călătorie nici la un caz neliniștea loc nu poate avea.

Monarhia noastră este sigură atât de alianța imperiului german, cât și de alianța Italiei. Ceea-ce atîta însemnează, că, și dacă asigurarea păcii nu s'ar pute exopera prin mergerea împăratului Wilhelm la Țarul rusesc, situațiunea monarhiei noastre rămîne favorabilă. Cele mai considerabile puteri sînt în partea ei plus, că apără o cauză sfîntă, cauza civilizațiunii apusene contra barbarismului asiatic.

Neliniștea diarelor maghiare nu este dar' de a se căuta în politica externă.

Sînt sau trebuie să fie interne motivele neliniștei lor.

Trecut-au de mult zilele cele frumoase dela 1867 și 1868 și altele de felul acestora și sînt tot mai grele zilele dela 1881, 1884 și 1887.

Nu numai Români, dar' și celelalte naționalități la diverse ocațiuni au dat expresiune dorinței, de a se vedea odată puse în egalitate pronunțată prin legea despre naționalități. Naționalitățile nemaghiare din regatul Ungariei exprimă tot mai puternic dorința, ca legea, care reprezintă principiul egalității, să nu mai fie ignorată și dată la o parte de administratorii legilor. Și dorința aceasta este cunoscută tot mai mult și în străinătate și nu mai încapă îndoială, că și străinătatea are să se intereseze și să se ocupe de dînsa, ceea-ce în parte s'a și întîmplat.

Succede acum o împăciuire a intereselor politice în afară și vom avea să ne bucurăm de o pace durabilă pe baza acelei împăciuirii, rîndul are să vină și la cesțiunea egalității naționalităților din Ungaria într'un mod mai favorabil pentru aceste.

Șovinismul maghiar înțelege, că prin aceasta i-s'ar surpa domnia. Și fiindcă el nu se identifică numai cu Maghiarii, dar' chiar și cu Ungaria, se crede îndreptățit a se arăta îngrijat pentru soarta acesteia.

Este dar' vorba de o neliniște de proveniență egoistică sau separatistică maghiară.

„Fiți Români români!“

Așa ne strigă sau mai bine dic ne sfătuesc bătrînul publicist și primul redactor al dijarului „Unirea“ din Bucuresci dl I. G. Bibicescu.

Are toată dreptatea când o dică aceasta cătră noi cei-ce reprezentăm în coloanele acestui dijar mai întăiu de toate vederile partidului național român și, în strînsă legătură cu acestea, sentimentele maiorității covîrșitoare a Românilor din regatul ungar.

Ear' dacă noi servim cauzei partidului național român, din care facem parte cu trup și suflet, și dacă noi reprezentăm sentimentul maiorității Românilor din regatul ungar, așa credem, că naționalismul nostru românesc și numai românesc nime nu o să ni-l tragă la îndoială și nici că putem permite cuiva acest lux, fie chiar și „al doilea

în vîrsta gazetărească românească“, fie chiar dl I. G. Bibicescu. Ne-am născut Români, trăim ca Români, vom muri ca Români și cu Români.

Ne simțim loviți însă în propriul nostru orgoliu național, când chiar dl I. G. Bibicescu vine și ne sfătuesc a fi Români. Dicem chiar dl I. G. Bibicescu, despre care sîntem siguri, că are eminențe cunoscute despre trecutul nostru al Românilor din regatul Ungariei; care scie luptele părinților nostri, vede și aude despre luptele noastre politice de astăzi și care alătura cu noi — nici mai mult, nici mai puțin — este un sincer luptător al ideilor noastre naționale.

Și noi, ca și dl I. G. Bibicescu, avem un drum, un singur drum și o singură țintă: de a lupta pentru Români, de a lupta pentru drepturile istorice și politice ale Românilor, de a lupta pentru cultura Românilor, de a conserva sentimentul românesc curat ca mîrgăritarul. Aceasta o facem însă în prima linie noi Români ardeleni, noi, care susținem lupta pe toate terenele vieții publice.

În Ardeal s'a conservat naționalitatea noastră, în Ardeal s'a cultivat și se cultivă idea națională română, și prelungă toate opintirile dușmanilor nostri, să o scii d-le Bibicescu, că noi sîntem mai Români ca Români din România liberă. Aceasta, dacă poate nu o scii d-ta d-le Bibicescu, o sciu destul de bine dușmanii neamului românesc, toți până la unul. Părinții nostri au fost aceia, care s'au luptat mai mult pentru limbă și naționalitate decât pentru viață, ear' noi o scim aceasta și le urmăm lor, ear' nouă ne vor urma fiii și nepoții nostri până la a șaptea viță și sîmîntă.

Prelungă toate acestea, dl I. G. Bibicescu ne cere noue jertfe, ne cere să ne jertfim — ca pe aceasta cale să arătăm, că noi sîntem Români!

Scim ce jertfe pretinde dela noi dl I. G. Bibicescu. Ne arată pe Maghiari și dică, că să le urmăm lor.

Să întindem o revoluție dela Tisa până la Carpați, — să ne jertfim. Oare putem fi noi atât de naivi, ca să riscăm chiar în acestea zile bunul și viața noastră?

Oare putem noi să jertfim buna noastră reputațiune de popor cuminte aici la marginile sud-ostice ale împărăției noastre?

Oare putem noi compromite înaintea Tronului și a lumii tradițiunile părinților nostri cele atât de loiale și dinastice.

Nu, nu! Atât de naivi încă nu am ajuns.

Drumul, pe care au mers Maghiarii, noi nu vom merge nici odată.

Apoi scii ceva, d-le Bibicescu! Să-ți spunem numai la ureche. Revoluția maghiară dela 1848/9 a fost susținută de magnații maghiari. Noi nu avem magnați. Ear' dacă i-am avea, nu am risipi banii lor numai așa pentru idealuri deșerte.

Am avé, precum și avem, destule goluri de umplut și nenumerate rane de vindecate.

Dar' ce au dobîndit Maghiarii prin revoluția dela 1848/9.

Idealul nu i-s'au ajuns... și mai nemulțumiți chiar ca astăzi nu au fost și nu vor fi nici odată.

Domnule Bibicescu! bucură-te, că sîntem Români — dar' Români români! Bucură-te, că, Români săraci fiind, tremurăm de noi aceia, pe a căror cale ne provocă a merge.

Mai bine Stan pe stean decât căpitan pe bostan!! Să mergem mai departe!

Dl I. G. Bibicescu nutrește o neapuză dragoste față cu noi Români din regatul Ungariei.

Și noi îi păstrăm tot aceea dragoste, atât d-sale, cât și tuturor confrăților nostri români, afle-se ei în ori-și-care parte a lumii.

Chiar s. scriptură ne dică: „Ce este bine? ce este frumos? decât a trăi bine frații împreună!“ Ear' ca buni creștini urmăm prescripțiilor s. scripturi.

De cumva domnul I. G. Bibicescu se îndoesece de bunele noastre intențiuni românesce — silă nu-i putem face!

„Tribuna“ nu i-s'a câștigat simpatia Românilor cu forța, ea i-s'a câștigat aderenți și susținători prin lupta hotărîtă și francă, cu care s'a prezentat înaintea dușmanilor și adversarilor nostri.

Dacă scriitorii și redactorii „Tribunei“ sînt amăgitori, atunci trebuie să scie dl I. G. Bibicescu, că este amăgitor poporul românesc din regatul ungar, căci din sufletul și inima Românilor se scrie ceea-ce se scrie în „Tribuna“.

Numai cât, că trebuie să dicem, că nu redactorii „Tribunei“ au fost atunci cei dîntăi amăgitori între Români ardeleni și ungureni, ci din contră aceia, care, ca publiciști și dijaristi au pregătit pe Români așa, după cum i-a aflat „Tribuna“.

Drept e, d-le Bibicescu?

Apoi domnul Bibicescu trebuie să scie, că „Tribuna“ a îndreptat foarte multe din greșelile politice, în care se aflau Români.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Feciorul craiului și vila.

— Poveste sîrbească. —

După

M. K. Valjavec.

A fost odată un craiu și craiul avea trei fete și un fecior. Și dacă a venit vremea să călătorească prin împărăție, craiul s'a și pornit să vadă ce-i mai fac oamenii. Și cât era la drum, le tot spunea oamenilor, că el împărăția nu i-s'o va împărți, că mai bine își va omori fetele, decât să nu-i moștenească feciorul țeara întreagă.

Ear' cât era împăratul la drum, feciorul stăpînia și poruncia în locul tată-sau, pentru că tată-sau voia să-l învețe cu domnia. Și astfel, fiind el singur și acum, într'o noapte îi bate cineva la fereastră. „Cine-i acolo?“ — „Eu sînt, craiul vînturilor, și am venit să-ți dau pe soră-ta cea mai mică de nevastă.“ — „Ia-ți-o.“ Și craiul vînturilor se duse.

A doua noapte asemenea îi bătă cineva la fereastră. „Cine-i acolo?“ — „Eu sînt, craiul soarelui, și am venit să-ți dau pe soră-ta cea de mijloc de nevastă.“ — „Ia-ți-o.“ Și craiul soarelui se duse.

A treia noapte îi mai bătă cineva la fereastră. „Cine-i acolo?“ — „Eu sînt, craiul lunii și am venit să-ți dau pe soră-ta cea mai mare de nevastă.“ — „Ia-ți-o.“ Și se duse cu fată cu tot.

N'a trecut multă vreme și craiul se întoarse acasă și nevasta lui tare s'a supărat, când a înțeles ce nenorocire a ajuns pe fete dar' craiul se tot muncia să o mîngăie.

Dar' acum nici feciorul nu vrea să mai trăiască neînsurat. „Du-te în lume, dragul tatei“, — îi dică craiul, tată-sau, — „umblă prin toate colțurile pămîntului și caută-ți fată să se potrivească cu tine“. Feciorul s'a și pornit la drum, dar' fată să-și placă nu găsea. Deci s'a luat de gânduri feciorul și gîndia: „Ce să fac eu acum? Fată să-și placă nu găsesc nicăiri. Ei, doară voui scii eu ce să fac. Să mă duc să-ți caut cumnații, că așa va fi mai bine; i-mi-or da ei sfaturi.“

Și porni mai departe și își întălu cumnații tocmăi tînînd sfat. Și îi și întrebă, fără să se codească, unde să găsească el o fată frumoasă. Vîntul îi dică: „Eu nu sciu deu, poate scie craiul soarelui“. — „Cum n'aș scii“, grăi soarele și-i arătă, în care parte să apuce și-i mai dîseră cu toții: „Ian mai stăi, ce vrei să pleci așa de grabă, că vrem să-ți dăm ceva“. Și cumnații îi dederă două sticle, una cu apa morții și alta cu apa vieții și i-au spus ce să facă cu apele.

Și astfel feciorul plecă mai departe și ajunse la o groapă plină de capete fermecate, pe care le fermecară vila. *) Deci apucă un cap și-l udă cu apa vieții și trupul prinse viață. Capul îi spuse, că el este domnul fermecatilor

*) Vile, la noi Ieole.

din groapă și-i arătă palaturile Vilei. Feciorul îl stropi apoi cu apa morții și-l admori earăși și apoi porni earăși încotro îi arăta el că e drumul la palaturi.

Dacă a ajuns la palaturi a găsit pe crăiasa Vilelor între nespuse frumșee de fete și bogății. Și repede s'au prins ei dragi și repede au și făcut nuntă.

Ci se întîmplă să plece odată crăiasa-i doamnă la o prietenă din depărtare și își lasă bărbatul acasă singur, singurel. Când era să plece, Vila îi dăte cheile palatului și-i porunci să nu cumva să deschidă o ușă, ear' ușa era tocmăi în fundul gangurilor. Dar' nici nu se pornise bine la drum nevastă-sa și el a și deschis ușa, a și intrat în cămară, ear' în cămară a găsit un bătrîn, legat în lanțuri și vîrsînd foc, care se chema craiul focului. Craiul focului se ruga: Suflete de creștin, dă-mi o picătură de apă. Feciorul i-se făcu milă de bietul bătrîn și-i împlini potta. Și dacă a beut bătrînul, a crepat și un cerc de pe trup. Craiul focului se rugă să-i mai dea două picături de apă și el i-a mai dat două păhare. Atunci plesniră și celelalte cercuri și craiul se duse făcînd un sgomot ce nu-i de spus.

Pe drum a întălnit pe Vila și a răpit-o, ear' feciorul de craiu o tot aștepta și ear' o tot aștepta; dar' ea nu venia și dacă vădă el, că nu mai vine, porni și a doua oară în lume să-și caute nevasta, că fără ea simția că nu poate trăi. Dar' nu a putut-o găsi, bietul fecior de craiu deci se abătă earăși pe la cum-

nați. Cumnații sciau de ce vine el pe la ei. Și el vorbă multă nu făcu, ci le spuse dreptul: „Dragii mei, cumnații mei, spuneți-mi unde îmi este nevasta?“ Cumnații i-au spus, că el e pricina, că i-a răpit craiul focului nevasta, deci el să se și ducă să i-o găsească.

Feciorul de craiu și porni la drum și merse și merse până ajunse la un munte ce ardea tot în flăcări. Aici zări și pe nevastă-sa într'un păruș ce se scobora din munte. El repede îi dăte vorba, să fugă împreună. Dar' ea îi răspunde: „Cum să fug eu cu tine, dacă stau aici legată în lanțuri?“ Feciorul de craiu îi desfăcu lanțurile și amîndoi fugiră. Dar' craiul focului avea un cal care sbura ca gândul de repede și bătea din potcoave când se întîmplă să fugă vre-o slugă de ale craiului. Calul bătă din potcoavă și craiul focului veni de grabă și-l întrebă:

„Dragule, calule, ce-ți lipsește?“

„Mie nimic nu-mi lipsește, ci-ți lipsește ție Vila. I-a sosit bărbatul și ea s'a dus după el; dar' tu mîncă și bea liniștit, stăpâne, că o să-i ajungem noi de bună seamă“. Deci a mîncat craiul și a beut și apoi i-s'a încălecat calul și i-a dic: — „Du-mă, calule, ca gîndul de repede, du-mă“. — Ca gîndul de repede îl duse calul, ear' feciorul de craiu tare s'a spăimîntat când a vădă că-l ajunge din spate. — „Să nu te mai vîd venind pe la mine, băiete, că-i vai de tine.

Acum te dăruiesc cu zile, că și tu m'ai scăpat din cercuri, dar' de altădată nu te mai iert“.

Mare supărare l'a cuprins pe feciorul de craiu și nu mai credea, că o să-și mai vadă nevasta. Deci merse earăși la cumnații. Cumnații tocmai țineau sfat și i-au spus, că nevasta nu i-s'o va mai vedea de nu-și va vinde sufletul la o vrăjitoare ce locuia aproape de ei. Și ce nu face omul pentru o nevastă credincioasă! Feciorul de craiu se porni la drum și ajunse la palatul vrăjitoarei, zidurile palatului le clădise, cine le clădise, din capete de om. Dar' el nu s'a spăriat, ci a intrat în curtea palatului. Baba îi eși în cale cu capul plin de șerpi, ear' șerpii îi lingiau fața sbărcită. Baba îl întrebă: — „Ce cauți pe la noi creștine? Ori vrei să te bagi argat la mine?“ — „Cum să nu vreau, că am auzit că plătesci simbricie bună“. Și baba îi răspunde: — „de bună seamă plătesc bine, trei zile creștinesci i-le scotesc cât trei ani și trei zile“. Apoi baba îl duse la stăule și-i arătă trei cai, caii erau fetele ei. Baba îi grăi: „Veți tu, dragul meu, dîmneața când răsar soarele ai să-ți duci caii acestia trei la câmp și la apus de soare să-ți aduci acasă; de nu-i vei aduce, veți, ce te așteaptă“, și baba îi arătă feciorului trupurile de oameni, din care își făcuse zidurile.

Ci el nu-și perdă inima, că scia, că-i vor veni cumnații să-l ajute de-i va chema cu bețele ce i-le dăseră tot ei. Și astfel a doua zi încălecă un cal și se duse să-i pască,

„Tribuna“ a apărât și apără cu mult mai mult zel și tărie drepturile și interesele românești aici în țeara aceasta decât ori-și-care țară românească, chiar cu mai multă hotărâre și decât „Unirea“ din București.

Ear' în aceasta luptă cu adevărat, „Tribuna“ a fost căpitanul țării noastre.

O sciu aceasta toți Români! O scie tot atât de bine și domnul Bibicescu, încât nu mai aflăm de lipsă a-i argumenta țesele noastre.

Drept e, d-le Bibicescu? Ne cere dl Bibicescu sacrificii ca să vedem, că sântem Români români!

„Institutul Tipografic“ și „Tribuna“ credem, că sânt destule jertfe din partea câtorva oameni de inimă și mai presus de toate Români români.

Drept e, d-le Bibicescu? Doi ani de zile ședuceți în temniță din partea celor doi redactori de ai „Tribunei“ sânt prelungă cele cinci procese de presă destule jertfe, d-le Bibicescu.

Procesele au costat bani, întreținerea redactorilor pe timpul șederii în temniță earăși bani.

Și oare de unde, domnule Bibicescu?

Din denarul Românilor, care înseamnă după „Tribuna“!

Drept e d-le Bibicescu? Acestea sânt, d-le Bibicescu, jertfe, nu vorbe!

Jertfe din partea Românilor pentru Români, pentru-că și unii și alții sântem Români români!!

Și unii și alții ne simțim iubi și mai presus de toate ne jertfim acolo, și atunci, când scim, că avem pentru-ce!

Ne jertfim și ne vom jertfi atunci, când sântem și vom fi siguri, că câștigăm: capitalul moral, de care avem astăzi cea mai mare lipsă toți Români.

Chiar pentru câștigarea acestui capital susține „Tribuna“ o luptă crâncenă și de aici neimpăcata ură și dușmănie contra „Tribunei“.

Moralitatea politică a „Tribunei“ și a redactorilor ei este aceea ce în ochii unora apare „dușmănie contra întregității statului unguresc“, ear' în ochii altora „frica“, „lipsă de bărbăție românească“. Și toate acestea din motivul, adevăratul motiv, pentru-că nu sânt căile noastre ca căile lor.

Unii ne judecă și bagă în temniță pentru curajul și virtutea cetățenească, românească ce arătăm, ear' alții ne strigă fricoșii, lucră după placul dușmanilor nostri! Și apoi tot acestia mai au încă și aerul de a ne dice: faceți ceea-ce au făcut și Ungurii.

Unii pun „Tribuna“ în serviciul „oposiției unite“ din România, apoi earăși în serviciul „partidului național liberal“ din România și earăși în serviciul partidului junimist, aflător în fruntea afacerilor publice din România; și tot acestia pun „Tribuna“ în serviciul Colosului dela Nord. Alții însă de altă parte pun „Tribuna“ în serviciul guvernului din Pesta sau în al Curții din Viena!!

Drept e, d-le Bibicescu?

Chiar de aici apare însă îndoita importanță politică a țării „Tribuna“; chiar de aici cucerirea din țară în țară a apărătorilor și susținătorilor „Tribunei“. Ear' acestia toți sânt hotărâți până la unu, a susține cauza românească așa, după-cum pretind interesele publice române și în conformitate cu însemnătatea cauzei, pe care o apărăm și susținem cu toții!!

Și bine să ne însemnăm: Causa Românilor ardeleni este o cauză comună a tuturor Românilor.

Drept e, d-le Bibicescu?

Pentru susținerea acestei cauze, ear' nu pentru „perdere“ ei avem să luptăm noi Români. Causa Ardealului are a se apăra în scris și cu graiul, dar' totdeauna pe cale cinstită și dreaptă, fără a ne compromite pe noi și fii nostri.

Aceasta este calea, pe care mergem noi fără a lua învățătura dela alte neamuri, cu atât mai puțin dela Maghiari. Nici că este firea noastră ca a Maghiarilor. Noi sântem cu mult mai cuminți decât să facem ceea-ce au făcut Maghiarii, ba avem și îndatorirea de a ne feri de pașii lor. De urmat nici vorbă nu poate să fie, câtă vreme — după-cum dicea decedatul Hodoș — „avem dreptul de a fi supuși Tronului“, pe care stă Casa domnitoare habsburgolotaringică.

La Tron este mângăierea noastră, la Tron speranța noastră, și până când Tronul are cunoștință de încrederea ce o punem în El, până atunci nu ne vom lăsa de nimeni seduși de a cerca să batem calea Maghiarilor. Căci nici un popor din întreaga monarchia noastră nu a avut nici odată privilegiu de a se plânge contra Tronului, — afară de Maghiari — ci toate plângerile poporului acestei monarchii au fost îndreptate contra sistemelor de guvernare.

Din aceasta cauză și bine facem, că ferim poporul nostru de acei pași, de care nu au fost în stare a se feri Maghiari. Și până când susținem lupta legală pe care o susținem cu toată hotărârea, până atunci avem și dreptul de a ne impune.

Și că impunem dușmanilor nostri, sciu foarte bine toți acei sinceri reprezentanți ai presei române, care urmăresc și de țară hotărârită ce o susține „Tribuna“. Ear' „Tribuna“ susține aceasta luptă cu hotărâre nebiruită, pentru-că reprezentanții și aderenții ei sânt Români români?!

Drept e, domnule Bibicescu?

Fără a mai da alte deslușiri d-lui I. G. Bibicescu, dicem fraților nostri români: Fiți Români, dar' Români cuminte!

Drept e, d-le Bibicescu? Așa e, și așa și trebuie să fim!! I. M.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 27 Iunie st. v.

În revista sa politică, „Le Nord“ din Bruxelles serie despre întrevăderea monarchilor în Petersburg, că aceea neliniștește mai ales presa austro-ungară, care numai cu ane-

voe poate să-și ascundă neliniștea ei pentru consecuențele călătoriei împăratului Wilhelm la Petersburg. Dacă organele independente ale presei din Moscova și Petersburg — dice organul oficialului de externe rusec — pledează cu căldură prelungă o alianță cu Franța, guvernul a rămas cu totul departe de speculațiile aceste. Asemenea acuse sânt nise simple fantasmagorii. Diplomația rusească totdeauna și-a dat silința, de a întreprinde relațiuni amicale cu cabinetul german și, dacă aceea legătură în curând se va face mai strânsă, Rusia poate să-și întindă mâna, fără de a se pune în cel mai mic contrast cu trecutul. Ce privece mai departe planurile de cucerire în Orient ce se atribuie Rusiei, acestea au aparținut manevrelor obișnuite din presa austriacă. Austria acasă pe Rusia, că umblă cu planuri egoiste, spre a-și pute ascunde mai bine propriile sale planuri. Rusia nu pretinde în Bulgaria altceva, decât restabilirea stărilor de lucruri create prin tratate, întocmai cum au existat ele până la lovitură de stat din Filipopol. Austro-Ungaria însă cere dela Rusia inaugurarea unei noi situațiuni, care ar răpi Rusiei influența ce a avut-o în Bulgaria până la 1885 împreună cu drepturile recunoscute de toate celelalte cabinete. În care parte este deci respectul față cu raporturile date? Jurnalele austriace sânt deci rău sfătuite, când atribuie Rusiei planuri de restituire în Bulgaria; cu mai mult drept s'ar pute ridica o asemenea acuză în contra Austriei. Va mai persista ea prelungă regretabila ei politică? Dacă Germania va insista cu energie ca să renunțe la ea, nu mai începe îndoială, că Austria va înceta a o mai continua. Poate-că călătoria împăratului Wilhelm va convinge diplomația germană despre necesitatea unei asemenea procederi. La cas dacă întrevăderea împăraților va avea un asemenea rezultat, o rezolvare rațională a chestiunii bulgare va fi îndeosebi promovată. Dar' tocmai pentru-că se teme de un astfel de rezultat, e presa austriacă atât de supărată; supărarea ei însă dă numai o importanță și mai mare acestei întrevăderi.

„Politische Korrespondenz“ primește din Petersburg următoarea împărțire: Aici nimeni nu se așteaptă la o schimbare serioasă a politicii rusești de până acum prin întrevăderea celor doi monarhi. Căci ori-și-cine înțelege, că alianța triplă impune imperiului german față cu Austro-Ungaria datorințe, dela care el însuși nu se poate retrage. De altă parte eară Rusia e hotărârită a ține strins la pretențiunile sale în Peninsula-Balcanică.

Într-acestea dislocările de trupe în Galiția fac mult sânge rău în Petersburg. Dar' nici Rusia nu înceată cu pregătirile ei militare. Locul de manevrare în Berlin acum lângă Varșovia, unde se țin acum deprinderile artileriei concentrate, are să fie încungiuat de șanțuri și transformat într-o tabără întărită.

Faima, că împăratul german va cerceta la toamnă Strassburgul,

se confirmă și se asigură, că în general împăratul ar voi se petreacă în tot anul un timp oare-care în Strassburg.

Relativ la afacerea despărțirii regelui Milan din Sârbia de către regina Natalia se depeșează din Belgrad, că episcopul Dimitrie va avea să producă în Wiesbaden un arangement, conform căruia principele de coroană Alexandru va rămâne spre educare la tatăl-seu, ear' în timpul lunilor de ferii va pute să stee în străinătate la mamă-sa. La cas dacă acest arangement nu se va efectui, se va proiecta despărțirea, spre a se lămură odată aceasta relațiune conturbată. În direcțiunea aceasta se învîrtesc toate faimele și împărțirile, dar' definitiv încă nu se scie nimic.

Politica Rusiei în Orient.

Din interesantul ciclul de articoli, pe care „Telegraphul“ din București îl publică sub acest titlu, reproducem în următoarele articolul XX. despre „Unirea principatelor“.

Pe când elita patrioților nostri — se dice în acel articol — intrați în țeară după un exil crud și lung, lucra la deșteptarea poporului amorți sub loviturile neîntrerupte ale dușmanilor, boerii din Valachia și boerii din Moldova, spriginiți într'un mod fățș de Rusia, se opuseră din răspuțeri la resvătirea poporului robit, care încerca să sfărime cu totul și pentru totdeauna lanțurile robiei rușinoase. Mai cu seamă descendenții Fanarioților, toate aceste familii, geneologia cărora se începe pe la vreo-o cunhă boerească, precum Lahovarescii, Mavroghienii etc. se trudiră pentru a nimici opera patrioților.

Cel dintăiu scop, la care țintiră pe atunci toți bunii Români a fost „Unirea principatelor“. Boerii și ciocoii se opuseră din răspuțeri contra acestui curent unionist. În Moldova mai cu seamă lucra familia Balș pentru a stavili măreața operă, boerii moldoveni falsificară alegerile și impuseră prin forță candidații anti-unioniști. Nicolae Vogoridis fu în capul acestor uneltiri infame. Acest Grecoțiu vicelan isbuti a face un simulacru de alegeri, care îi dederă o majoritate cumpărată cu bani rusești. Rusia nu voia cu nici un preț să se facă unirea, ea considera Moldova până la Siret cel puțin ca fiind necesară ei pentru rotundirea frunțărilor sale.

În contra alegerilor făcute de Vogoridis protestară patrioții români, alergând pe la curțile europene. Englitera și împăratul Napoleon convingându-se, că Vogoridis nu e decât un simplu spion al Rusiei, interveniră, cassară acea plămăuire de alegeri și dispuseră a se face un nou apel către țeară.

Divanurile ad-hoc se deschiseră la Octombrie 1857. După verificarea titlurilor, aceste adunări votară dorințele țerii. În ziua de 19 Octombrie Moldovenii, înforați de ghiarele Rusiei, votară și ei următoarele puncte: Menținerea autonomiei după cuprinsul vechilor capitulațiuni.

Întrunirea ambelor principate în un singur stat sub numele de România. Un domn străin ereditar, ales din o dinastie domnitoare a Europei, ai cărui moștenitori vor fi crescuți în religia țerii.

Neutralitatea și inviolabilitatea noului stat.

Puterea legiuitoare încredințată unei singure adunări generale.

Toate aceste sub garanța colectivă a puțerilor europene.

Divanul Valachiei se rostă în ziua de 21 Octombrie conform cu ceea-ce au votat Moldovenii.

Imediat, după-ce divanurile ad-hoc remiseră comisarilor Europei dorințele țerii votate, acestia părăsiră Bucureștii și plecară la Paris, unde conferența era numai prorogată. Conferența se redeschise și elaboră imediat faimoasa convenție din Paris, care este, așa să dicem, antemergătoarea constituțiunii noastre de față.

Pentru a înlesni Europei măreața lucrare privitoare la crearea unui nou stat la gurile Dunării, patrioții români, imediat după-ce convenția a fost votată la Paris, se puseră pe lucru și printr'o propagandă făcută abil, isbutiră a dejuceca pe boeri, care la București în ruptul capului nu voriră să audă măcar de unire. Muntenii, după o desbatere de câteva zile, cu toate intrigile boerescii, isbutiră a alege în ziua de 24 Ianuarie 1859 ca domn al Valachiei pe alesul Moldovei, pe Alexandru Ioan Cuza. Aceasta alegere turbă pe boeri, căimacanii Iancu Manu, Manolachi Băleanu și I. Filipescu merseră cu amenințarea până acolo, că încungiuară metropola, unde se țineau ședințele adunării naționale, cu armată. Cu toate acestea patrioții au învins.

În curând Europa recunoscu, în contra refuzului Rusiei, în alesul Moldovei și Valachiei pe domnul principatelor danărene.

Prin alegerea aceasta se făcu primul pas spre unire. Al doilea pas urmă imediat. Unirea administrativă a principatelor se făcu prin firmanul dat la 4 Decembrie anul 1861 de către Sultanul, care încuviință într'un mod definitiv unirea ambelor principate.

După aceasta isbândă patrioții români aținră privirile lor asupra reformelor interne. Noul stat, format din două principate, nu mai putea exista sub vechile legi, făcute de o oligarchie boerească, care asupra poporului și nu-i permitea de se ridica la o viață de progres. Resultatul activității patrioților în prima linie a fost împroprietărirea țăranilor și legea dela 1864, apoi în al doilea rând veni răsturnarea domniei personale, care s'a făcut în ziua de 11 Februarie 1866, când în locul lui Cuza-Vodă s'a pus în capul țerii locotenența domnească, compusă din N. Golescu, Lascar Cărtargi și col. N. Haralambie. A doua zi adunarea legiuitoare alese ca domn ereditar pe prințul străin contele de Flandra. Acesta însă refuză și în urma refuzului coroana României, printr'un plebiscit, trecu pe capul principelui Carol de Hohenzollern, care adu, mulțumită vitejiei celor căduți pe câmpul de bătăie 1877-78, e regele Românilor.

Pentru astădată Europa se arătă severă, Rusia protestă în contra alegerii lui Carol și organiză cu ajutorul agenților sei o mișcare separatistă, care a avut loc la 3 Aprilie în Iași.

Mișcarea înscenată de Muscali și boerii ieșeni avea de scop separarea Moldovei și alegerii unui domn pământean, creatura Rusiei. Patrioții moldoveni se împotrivară acestei conspirațiuni muscălești și alergând la București votară următoarea dispozițiune:

„În considerațiunea deferenței ce datorăm înaltei Porți și puterilor garante, adunarea interpretă, fidelă voinții naționale, necurmată și afirmată cu atăta tărie de divanul ad-hoc, de toate adunările ulterioare și acum în urmă de corpurile legiuitoare la 11 Februarie, precum și de plebiscitul din 2—8 Aprilie, declară pentru ultima oară înaintea lui D-șeu și înaintea oamenilor, că vo-

Când ajungea, soarele tocmai răsăria. Ci calul se svircoli din spinare și îl trânti într'o baltă. Greu eși feciorul din baltă, dar' caili nu se mai vedeau. Ce să facă acum? S'a gândit multă vreme ce să facă, până-ce și-a adus aminte de bețe și tocmai când se apropia soarele de apus, le apucă în mână și repede se ivi cumnatu-seu Vântul și-i duse: „Sciu eu ce ai pățit“, apoi începui a sufla atât de strașnic și atât de rece, de nu au putut caili să stee pe afară, ci au dat fuga la grajduri... Târfa îi imblăți bine când a veduț că i-au fugit caili de frig și a doua zi i-a dat feciorului cai de plumb să pască. De astădată îi ajută al doilea cumnat, Soarele, că începui a-i arde, de ne topiau bieții cai de căldură și au dat și ei năvală la stauale. Și bătăna i-a ciomăgit bine...

A treia zi baba l'a pus pe feciorul de craiu să meargă ipele, dar' ăsta nu era lucru ușor, că erau înrăutățite ipele și neliniștite. Atunci puse feciorul mâna pe al treilea băt și se gândi la craiul lunei. Craiul lunei veni cât ce duci: ce faci, și-i duse: „Pela miețul nopții și-oiu arăta cu rațele mele un loc, prin găuricea aceea mi-le voi trimite, tu sapă apoi în zid până ce vei da de un frâu. Ia-l în mână și nici habar să n'ai de rătăcirea ipeilor“.

Feciorul de craiu așa a făcut, cum l'a învățat craiul lunei, a muls ipele până nu răsărise soarele și îndată-ce a umplut o troacă cu lapte cald și curat, l'a și adus bătănei. Baba l'a întrebat: „Ce simbie profetesci?“

„Să-mi dai calul cel bătăran din colțul beciurilor“. „Dar' ce vrei să faci tu tocmai cu mârtoaga aceea?“ „Voiu sciu eu ce să fac; eu și-ți-am slujit cu omenie, deci să-mi dai și să nu mă mai întrebă nimic“.

Baba îi cinsti calul și-i duse, să-l pue să sară în lapte. Calul sări în troaca cu laptele și calul se întineri și se făcu de cece ori mai frumos decum a fost. Ear' baba credea, că și ea s'ar pute întineri și sări și ea în lapte, dar' se fripse bine — pentru-că laptele se înfăbătase de focul calului.

Feciorul de craiu încălecă apoi calul și se gândi la nevastă-sa și tare doria să ajungă odată la ea. Și într-o clipită a și ajuns la ea, a luat-o în șea și plecă repede mai departe. Dar' celalalt cal săpa cu piciorul și-i chema stăpânul. „Ce-ți lipsește, dragule, calule?“ îl întrebă craiul-focului. Calul îi grăi: „Încăleacă, stăpâne, încăleacă, că eu fug pe un cal mai sprinten, decât mine“.

Craiul încălecă și porni după ei, și-i fugia calul de-i eșiseră mațele. Că mai că-i ajungea, dar' calul feciorului craiu sbiera: „Nu te lăsa, tovarășe, se te chinne stăpânul așa de rău, trântesce-l și frânge-i gâtul“. Calul nu a așteptat să-i mai dică și-a doua oară, ci-și trânti stăpânul de pământ și-l sdrobi cu potcoavele. Apoi se întovărăși cu fătatu-seu și amândoi trăiră și se hrăniră bine la curțile crăseii, care-i îngrijia și-i îngrijia, cum se îngrijesc caili la curții de împărați...

G. B.

Ideal de fată mare.

Cu ocaziunea examenelor de vară d-na Cleveland, soția presidentului Statelor-Unite, s'a dus pe neașteptate la școala cea mai mare de domnișoare din Washington.

La aparițiunea sa, cele 200 de fete s'au sculat în picioare și profesorii s'au dat jos de pe catedre.

Examenul este aproape sfârșit, duse directorul, însă dacă doriți, putem să întrebăm domnișoarele a doua oară.

O, nu, răspunde dna Cleveland; nu vreau să mai pun la supliciu pe aceste scumpe copile; sciu eu ce este un examen.

Doamnă, duse inspectorul, noi am tras la sorți numele domnișoarelor și ved, că în urmă mai sânt trei bilete...

Dacă e așa, să-mi dai voce să fac o singură întrebare acestor trei copile.

Ea se puse pe cel dintăiu scaun de lângă catedră și-i scoase medalionul dela pept dicend:

— Eată și premiul din partea mea.

— Care e tema ce le-o dați? întrebă directorul.

— Tema este asta: să-mi spună ceva despre idealul unei fete mari.

D-șoara Churchill, o blondină de 14 ani cu o figură ca de cheruvim, înaintează înroșindu-se și făcend o adâncă închinăciune duse:

— Idealul unei fete este: să-și petreacă tot timpul în nevinovăție, să aibă o grădină

unde să cultive flori, să cetească cele mai bune cărți ce se tipăresc la New-Yorck sau la Filadelfia și să-și respecte părinții.

— Foarte bine, răspunde presidenta, gramatica e bună și simțirile d-tale sânt de laudă. Să vină cealaltă d-șoară.

Înaintează mica Clelia Bruce, o brunetă adolescentă și foarte sfioasă.

La început tremura, dar' mai pe urmă își făcuse curajul.

— Idealul meu, duse dînsa, este: să fiu bună, grațioasă și virtuoaasă ca și d-na, care ne onorează acum cu visita sa.

Mistress Cleveland pără foarte atinsă de acest compliment.

Profesorii nu mai puteau de bucurie pentru o așa elevă cu prezență de spirit; ar fi urcat-o în slava cerului. Publicul present scoase un murmur de aprobare.

— Îți mulțumesc dragăta mea, duse soția presidentului, să vină cealaltă domnișoară.

Miss Ada Friars, a treia domnișoară, era tot brunetă, însă numai după sprîncene, ochi și păr, căci pelița ei era albă ca hărtia, buzele roșii ca mărgeanul.

Aceasta era tipul adevăratei Americane; cap mic, nas ascuțit, buze subțiri și un pept frumos și bine dezvoltat.

Ea stătu în fața presidentei cu ochiul limpede și sigur, însă fără să dică nimic.

— D-șoară, ai audit tema? duse directorul; răspunde.

— Să spun despre idealul unei fete mari? duse dînsa. Dar' idealele sânt atâtea câte sânt și fete; sânt precum e inima și mintea fiecăreia.

— Ai mare dreptate, exclamă presidenta, dar' spune-mi cel puțin idealul d-tale.

D-șoara Ada se făcu roșie ca o cireșă.

— Ai curajul! reluă marea doamnă; spune la ce te gândești d-ta mai mult în cursul zilelor și al nopților.

— Ei bine, reluă îndrăzneța fată, mă gândesc să mă mărit cu Ioan Paylor, un tiner brav și care-mi doresce binele.

Publicul, profesorii și școlărițele rămaseră înlemniiți.

Presidenta se sculă de pe scaun.

Ea mersu la fată, o apucă în brațe și o strînse la sin.

— Bravo! duse dînsa. Idealul d-tale este cel adevărat. Ori-ce bună Americană trebuie să gândească astfel. Inima d-tale este sinceră. Poftim premiul și te asigur, că n'am să te uit. Voiu fi de față la nunta d-tale. Să spui d-lui Paylor din partea mea, că nu putea să găsească o soție mai bună.

Atunci tot publicul, toți profesorii și școlărițele isbucniră în aplauze.

După-ce d-na Cleveland s'a dus, s'a dat un banchet în onoarea școlăriței, care mulțumise pe soția președintelui republicii.

Aceasta nu însemnau altceva decât, că Americanii sânt oameni practici.

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar **30 cr.** sau **60 bani.**
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipereș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

- Nr. 13. **Blastem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoata.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Văntură-Țeară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

- Nr. 37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 - Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 - Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
 - Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
 - Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 - Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
 - Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu, o.d.in. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și completat

de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână. 704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocele de zălogire (záloglási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
7. **Hagyatéki kimutatás** 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
8. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
11. **Testimoniu** pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. **Testimonii** de școală 7 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886. DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886. Despre procedura disciplinară.

Nr. 38.506./VI. b. **Ordonanțe ministeriale**

pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886:

Despre comune. Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa mică—Sibiu			
Tren de portocano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de portocano	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de portocano	Tren de portocano	Tren de portocano	Tren mixt	Tren de portocano	Tren mixt	Tren mixt	Tren mixt	Tren mixt	Tren mixt	
Viena	11.10	8.—	—	București	4.40	7.30	—	Viena	11.10	2.—	—	Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copsa mică	2.29	4.35	
Budapesta	7.40	2.—	3.10	Predeal	9.12	1.14	—	Budapesta	8.20	9.05	—	Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32	Șeica mare	3.02	5.05	
Szolnok	11.06	4.05	7.38	Timiș	9.36	1.45	—	Szolnok	11.20	12.41	—	Vințul de jos	12.30	4.10	—	Loamneș	3.46	5.46	
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	Brașov	10.12	2.32	—	Arad	4.10	5.45	—	Șibot	1.01	4.48	—	Oena	8.27	4.18	
Oradea mare	4.18	7.01	8.46	Feldioara	4.10	7.10	—	Glogovaț	2.17	4.30	6.—	Orăștia	1.32	5.18	11.—	Sibiu	9.—	4.42	
Vărad-Velencez	—	7.11	9.18	Apatia	4.56	7.31	—	Gyoroș	2.37	4.43	6.13	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21	Sibiu—Copsa mică	—	—	
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.27	Ágostonfalva	5.37	8.14	—	Pauliș	3.19	5.07	6.38	Deva	2.52	6.35	—	Sibiu	3.43	8.50	
Mező-Telegd	—	—	9.44	Homorod	6.07	8.36	—	Radna-Lipova	3.43	5.19	6.51	Branicea	3.23	7.02	—	Oena	4.26	9.17	
Rév	—	7.41	10.21	Hașfalău	6.55	9.12	—	Conop	4.05	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28	—	Loamneș	9.45	10.50	
Bratca	—	8.10	11.38	Sighișoara	8.36	10.24	—	Gurasada	6.09	7.37	—	Gurasada	4.08	7.40	—	Șeica mare	10.20	11.20	
Bucia	—	—	12.16	Elisabetopol	9.13	10.46	—	Soborșin	6.28	7.55	—	Zam	4.44	8.11	—	Copsa mică	10.49	11.45	
Cuncia	—	9.04	1.57	Mediaș	9.56	11.19	—	Arad	7.25	8.42	—	Soborșin	4.30	8.46	—	Cucerdea—Oșorhei—Regh.-săs.	—	—	
Huedin	—	9.34	3.11	Copsa mică	10.37	11.47	—	Ilia	8.34	9.41	—	Bérvava	6.27	9.33	—	Cucerdea	3.05	10.20	
Stana	—	—	3.40	Micăsasa	10.59	12.02	—	Branicea	8.55	9.58	—	Conop	6.47	9.53	—	Cheța	3.35	10.50	
Aghiriș	—	—	4.15	Teiuș	11.16	12.09	—	Deva	9.19	10.17	—	Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50	Ludoș	3.56	11.11	
Ghirbău	—	—	4.48	Blaj	11.37	12.25	—	Simeria (Piski)	1.47	9.51	10.42	Pauliș	7.43	10.42	6.13	M-Bogat	4.06	11.20	
Nădășel	—	—	4.56	Crăciunel	12.16	12.53	—	Orăștia	2.08	10.35	11.07	Gyoroș	7.59	10.58	6.38	Kerel-Sz.-Pál	4.43	11.57	
Cluj	—	10.34	5.26	Teiuș	12.33	1.05	—	Șibot	11.09	11.37	—	Glogovaț	8.28	11.35	7.19	Nireșteu	4.58	12.12	
Apahida	11.15	—	7.15	Vințul de sus	1.51	1.47	—	Arad	11.19	12.—	—	Arad	8.42	11.39	7.36	Nireșteu	5.21	12.36	
Ghiriș	11.34	—	7.41	Uioara	2.18	2.08	—	Szolnok	12.12	12.29	—	Budapesta	9.17	12.31	6.20	Reghinul-săs.	5.40	12.55	
Cucerdea	12.45	—	9.18	Cucerdea	2.48	2.30	—	Teiuș	2.32	5.12	—	Viena	6.—	8.20	—	Reghinul-săs.—Oșorhei—Cucerdea	6.—	4.58	
Uioara	1.30	—	10.—	Apahida	2.56	2.37	—	Simeria (Piski)—Petroșeni	8.05	12.29	12.46	Petroșeni—Simeria (Piski)	3.—	6.05	—	Reghinul-săs.	7.56	7.—	
Vințul de sus	1.45	—	10.48	Cluj	3.14	2.53	—	Simeria	6.47	9.42	—	Petroșeni	9.36	4.26	—	Reghinul-săs.	8.35	8.—	
Aiud	2.07	—	11.55	Nădășel	3.14	2.53	—	Streiu	7.40	3.25	—	Banița	10.17	5.12	—	Oșorhei	10.20	9.49	
Teiuș	2.26	—	12.34	Ghirbău	6.58	9.02	8.—	Hațeg	8.51	4.16	—	Crivadia	10.58	5.55	—	Nireșteu	6.56	12.15	
Crăciunel	3.11	—	12.52	Aghiriș	7.14	9.02	8.36	Pui	10.02	5.11	—	Streu	11.42	6.41	—	Kerel-Sz.-Pál	7.16	12.35	
Blaj	3.24	—	3.24	Stana	7.29	6.11	9.32	Crivadia	11.02	5.58	—	Simeria	1.12	8.14	—	M-Bogat	7.40	12.58	
Micăsasa	3.54	—	3.24	Huedin	7.56	6.48	10.11	Banița	12.23	7.26	—	Aradul nou	1.51	8.60	—	Cipeu-Iernut	8.03	1.19	
Copsa mică	4.09	—	3.24	Cuncia	8.18	7.12	10.51	Petroșeni	11.50	6.40	—	Arad	6.25	5.—	—	Ludoș	8.37	1.49	
Mediaș	4.21	—	3.24	Bucia	8.58	7.12	12.16	Arad—Timișoară	6.05	5.48	—	Timișoară—Arad	6.25	5.—	—	Hațeg	8.51	2.02	
Elisabetopol	5.11	—	3.24	Bratca	9.15	—	12.16	Aradul nou	6.33	6.19	—	Timișoară	7.19	6.02	—	Cheța	9.08	2.18	
Sighișoara	5.45	—	3.24	Rév	9.34	—	1.19	Németh-Ságh	6.58	6.44	—	Orceizfalva	7.46	6.32	—	Cucerdea	9.40	2.46	
Hașfalău	6.12	—	3.24	Mező-Telegd	9.53	7.51	2.—	Vinga	7.29	7.16	—	Vinga	8.15	7.02	—	Simeria (Piski)—Uniedoară	—	—	
Homorod	7.32	—	3.24	Fugyi-Vásárhely	10.25	8.17	3.04	Orceizfalva	7.55	7.47	—	Németh-Ságh	8.36	7.23	—	Simeria (Piski)	2.15	—	
Ágostonfalva	8.17	—	3.24	Vărad-Velencez	10.47	—	3.36	Mercizfalva	7.55	7.47	—	Aradul nou	9.11	8.01	—	Cerna	2.39	—	
Apatia	8.37	—	3.24	Oradea mare	11.04	8.42	4.08	Timișoară	8.14	8.08	—	Arad	9.11	8.01	—	Uniedoară	3.09	—	
Feldioara	9.06	—	3.24	P. Ladány	11.19	8.47	10.50	Ghiriș—Turda	9.12	9.02	—	Turda—Ghiriș	8.29	3.19	—	Uniedoară—Simeria (Piski)	—	—	
Brașov	9.45	—	3.24	Szolnok	11.51	3.29	3.15	Ghiriș	9.26	4.19	—	Ghiriș	8.50	3.40	—	Uniedoară	9.30	—	
Timiș	2.53	5.37	—	Budapesta	3.29	11.51	3.29	Turda	9.47	4.40	—	Sighișoară—Odorhei	6.05	—	—	Cerna	9.56	—	
Predeal	3.28	6.20	—	București	6.33	1.55	7.45	Sighișoară	9.47	4.40	—	Odorhei	9.45	—	—	Simeria (Piski)	10.15	—	
București	9.35	11.50	—	Viena	6.33	1.55	7.45	Odorhei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.